

Alt det Linned, der tilhørte Menighedsplejen, var sendt ud til Rensning og Reparation. Det vidste Præsten vel nok.

»Saa maa vi naturligvis tage af vort eget,« sagde han lidt utaalmodig.

»Det er i Vask.«

»Altsammen?«

»Ja.«

Han betænkte sig lidt og sagde saa: »Det var slemt nok. Vi maa altsaa give Konen et Sæt af de ubrugte Lagner, der ligger i Dragkisten — De veed nok — i de to nederste Skuffer.«

Vreden steg Husholdersken til de tykke Kinder, der svulmede op af det rødeste Blod.

»Det er vel ikke for Alvor Præstens Mening?«

»Vist saa.«

»Skal en som Hønse-Lars ligge i Frøken Rosalies Brudelagner?«

»Kan de i Grunden faa nogen smukkere Anvendelse nu? Den stakkels Lars har levet længe nok i Smudset.«

Frøken Martinsen, der havde staaet henne ved Døren med Haanden paa Laasen, nærmede sig igen Bordet i den tydelige Hensigt at faa et af sine nervøse Anfald. Men i det samme hørtes en Bil køre ind i Gaarden med en Række Stød i Tudehornet.